

POSTANOWIENIE

Dnia 8 stycznia 2026 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Paweł Czubik

w sprawie ze skargi nadzwyczajnej W. J.

od postanowienia Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie z dnia 10 grudnia 2025 r.,

sygn. akt I ACa 858/16,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 8 stycznia 2026 r.

odrzuca skargę nadzwyczajną.

D.Z.

UZASADNIENIE

Pismem z ... grudnia 2025 r. W.J. złożył bezpośrednio do Sądu Najwyższego skargę nadzwyczajną od postanowienia Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie z 10 grudnia 2025 r., sygn. I ACa 858/16, odrzucającego skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga nadzwyczajna podlega odrzuceniu.

Zgodnie z art. 89 § 2 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym (t.j. Dz.U. 2024, poz. 622), skargę nadzwyczajną może wnieść Prokurator Generalny, Rzecznik Praw Obywatelskich oraz, w zakresie swojej właściwości, Prezes Prokuratury Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej, Rzecznik Praw Dziecka,

Rzecznik Praw Pacjenta, Przewodniczący Komisji Nadzoru Finansowego, Rzecznik Finansowy, Rzecznik Małych i Średnich Przedsiębiorców i Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Powyższe oznacza, że legitymację do wywiedzenia skargi nadzwyczajnej posiadają wyłącznie określone przez ustawę podmioty szczególne – osoba fizyczna nie ma zdolności do samodzielnego złożenia skargi nadzwyczajnej. Skutkuje to koniecznością odrzucenia skargi wywiedzionej osobiście przez W. J.

W tym miejscu Sąd Najwyższy poucza Skarżącego, że skargę nadzwyczajną mogą wnieść jedynie podmioty szczególne, jak np. Rzecznik Praw Obywatelskich. Wobec tego rola Skarżącego może ograniczać się jedynie do swobodnego „przekonania” ww. podmiotów szczególnych co do zasadności wywiedzenia wskazanego nadzwyczajnego środka zaskarżenia w podanej sprawie.

Z wszystkich tych powodów, Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.

D.Z.

[a.ł.]